

estimat, sigui la fuetada que ens tregui del nostre ensopiment! Jo ho voldria, com voldria també que, després d'acotar el cap davant del nostre passat i sentir el remordiment de les nostres males obres, sapiguèssim aixecar els ulls al cel, i, donant-nos les mans, avençar amb pas ferm i dreturer fins a assolir una bondat, una justícia i una sabiesa, que jamai han caracteritzat les nostres relacions amb pobles germans o amics, o amb qui hem volgut fer coneixença i conviure. I d'avui per sempre més, penedits i corretgits, si volem anar a l'altra banda del Mediterrà, anem-hi amb el mestre que ensenyi als infants la nostra llengua; amb el metge que ensenyi als homes els procediments de curació més moderns

i racionals; amb el geòleg que mostri a aquelles gents els tresors que la terra amaga; amb l'enginyer que els digui com les riqueses naturals poden ésser aprofitades; amb el capitalista que els dongui mitjans per a sortir-se de la misèria en què viuen; amb el moralista diplomàtic i suau, que, poc a poc, ennobleixi i humanitzi les seves costums. Anem-hi, en una paraula, amb el cor a la mà, amb l'amor germanívol, i és segur que, fent-ho aixís, no tornaran a ésser d'actualitat aquells versos del poeta Bartrina :

*Y ví madres que lloraban
y manos que amenazaban,
en vano, desde el andén.*

O. ROVELLAT PRAT

L'ENAMORADA DEL SOL

*Quan el Sol, de bon matí,
s'alça en la costa llunyana,
envia son raig primer
a la donzella galana
que s'acosta al finestral,
la cabellera esbandida,
el coll i els braços desnús,
per mirar-lo embadalida.*

*Com més bella el Sol la veu,
més sent l'afany de besar-la;
després de fer-li un petò,
Ell, manyac, vol abraçar-la.*

*La donzella no refuig
la cobejança amorosa,
i és banya en la mar de llum
que daura sa carn formosa.*

*I el bon Sol, anant muntant
per la volta asserenada,
amb l'ardència del seu foc
deix a la noia abusada
d'un desig inconegut,
que es neguit i que es gaubança
i que fa brollar l'amor
en son cor ple d'esperança.*

CLAUDI MUNTANYA.